

Normbesef is soms even zoek

Ik heb al vaker de problematiek van de bekostiging van de zorg ter sprake gebracht. De kosten rijzen de pan uit en er moet iets worden gedaan aan de doelmatigheid. Anders dan de politiek vaak predikt, is de oplossing niet om alles gratis te maken of marktwerking uit te sluiten.

Door op verantwoorde wijze te ondernemen binnen de zorg, waarbij ook kwaliteit mag worden beloond en efficiency een uitgangspunt is, kan naar mijn idee een goed resultaat worden behaald. Zonder een zekere prikkel kan misschien luiheid worden beloond. Daarentegen kan een prikkel ook leiden tot onverantwoord gedrag. Onnodige behandelingen en de inzet van goedkoop, onvoldoend opgeleid personeel kan daar een gevolg van zijn. Hiermee kunnen zorgverleners in bredere zin in een kwalijk daglicht komen te staan.

Recentelijk zijn er berichten verschenen over dit soort mogelijk kwalijke praktijken, in dit geval van dierenartsen die naar verluidt soms onnodige en zeer kostbare behandelingen uitvoerden op trouwe viervoeters. Daarbij gebruikmakend van het sentiment van het "baasje" of diens kinderen. Dit zou te maken hebben met de industrie in de branche, die op deze wijze haar producten wil afzetten in de markt.

Ook in de mondzorg zijn er gevallen bekend van misstanden. *EenVandaag* besteedde aandacht aan een paar schrijnende gevallen. Een kwetsbare groep ouderen werd kennelijk behandeld door medewerkers van Vitadent, die daarvoor niet zijn opgeleid en binnen de bestaande regels uitsluitend mogen behandelen onder het

toezicht en dus de aanwezigheid van een tandarts. Uit de rapportage van *EenVandaag* bleek dat hiervan geen sprake was. Daarnaast werden de soms op een keukenstoel, zonder de vereiste hygiënevoorschriften uitgevoerde behandelingen gedeclareerd tegen onjuiste tarieven. Met (te) hoge declaraties en pijnklachten tot gevolg. In een interview met het televisieprogramma vertelde tandarts Hans Prakken dat deze misstanden voor hem reden waren geweest om bij deze organisatie te vertrekken.

Doordat dergelijke misstanden in de media – terecht – breed worden uitgemeten, krijgen zorgverleners en grotere praktijken in het bijzonder een slecht imago. Om dit te voorkomen, is het van belang dat zorgverleners duidelijk afstand nemen van dit soort praktijken, misstanden signaleren en daar ook melding van maken. De soms buitensporige overnamesommen bij verkoop van praktijken kunnen debet zijn aan de behoefte tot vergroting van de omzet. De NZa maakt zich wel druk over de tarieven en geeft geen ruimte voor de financiering van de betaalde goodwill, maar pakt de evidente misstanden niet aan. Als symboolpolitiek wordt de Wtza ingevoerd en worden naar eer en geweten werkende zorgverleners opgezadeld met nog meer lijstjes. Aangezien dit nog niet tot veel resultaat heeft geleid, is het zaak dat de goede zorgverleners dergelijke kwalijke zaken zelf aan het licht brengen en gaan bestrijden. ■

*Richard Mastwijk
Voormalig partner
van helder consultancy.*